Tartu linna haigemaja andmete põhjal oli lõbunaiste arvustik rahvuse järgi 1895.—1923. a. järgmine:

Lõbunaised Tartus 1895.—1923. a. rahvuse järgi.
Prostituées à Tartu en 1895—1923 d'après leur nationalité.

Eestlasi Estoniennes	1066
Venelasi Russes	278
Sakslasi Allemandes	75
Juute Israélites	15
Poolakaid Polonaises	166
Lätlasi Lettes	238
Mustlasi Bohémiennes	4
Teisi välismaalasi Autres nationalités	48
	1890

Lõbunaistest on olnud 1895.—1921. a.: kirjaoskamatuid — 16,44%, algharidusega 79,42%, mõningate keskkooli klasside (II—VII) haridusega — 2,87%, keskkooli lõpetanuid — 0,41%, kõrgema kursuste kuulajaid — 0,59%, mitmesuguste erakoolide haridusega — 0,41%, andmed puuduvad — 8,91% kohta. Suguhaigustest põdesid lõbunaisterahvad Tartus 1895.—1921. a. kõige suuremal arvul gonorröat, 31,82%, siis süüfilist — 7,6%, terveid on olnud — 6,5%; põdenud ei ole üldse gonorröad 15,8% ja süüfilist — 25,8%. 1922.—1923. a. tuli ette 177 gonorröa, 23 süüfilise ja 3 pehme šankeri uut juhtumit. Kõige suuremal arvul on lõbunaisterahvad suguhaigusi põdenud 15—25 a. vanuselt. Viimasest aastast peale väheneb haigeksjäämiste arv silmanähtavalt. Nagu Tartus nii esineb ka Tallinnas kõige rohkem haigeksjäämisi gonorröasse. Pehme šanker juhtuvat väga harva. Süüfilishaigete avalikkude naiste protsent olevat 1920. a. peale, kui sunduslikult Wassermanni reaktsiooni tegema hakati, 31,5% pealt tõusnud 56,1% peale, on seega märksa kõrgem kui Tartus.

Missugused põhjused lõbunaiste valve alt vabastamises kõige sagedamini Tartus esinenud, ei saa puudulikkude andmete tõttu lähemalt ära määrata. Tõenäoline paistab olevat, et abiellu-astumised ja eluviisi muutmised mängivad peaosa. Nii on 1922. a. valve alt vabastatud 10 ja 1923. a. 8 avalikku naisterahvast. Neist astus abiellu 7, muutis oma eluviisi 3 ja suri 2. Muudel põhjustel vabastati 6 avalikku naist.

Kuritegevuse liikumine.

Kui suures ulatuses kuritegevus viimase 30 aasta jooksul Tartus ühiskondlikku elu rikkunud ja missugune koht Tartul selle poolest teiste kodumaa linnade keskel, jääb katkendiliste ja puudulikkude andmete tõttu ebamääraseks. Saadaval olnud andmed mõne aasta kohta pakuvad selleks vähe võimalusi. Kuid neidki kriminaal-politsei peavalitsuse poolt läbi töötatud andmeid tuleb pidada mitmeti puudulikuks. Täitsa puuduvad andmed 1903.—1921. aastani. Kuidas sõja-aastail oli lugu kuritegevusega Tartus, jääb sellepärast oletuste valda.

„Düna Zeitung'is" 1903. a. trükitud andmete põhjal pandi 1898.—1902. a. Tartus ja teistes kodumaa linnades ning Riias kuritegusid toime järgmiselt.